

Lovforslag nr. L 343. Fremsat den 15. juni 1993 af undervisningsministeren (Ole Vig Jensen)

Forslag

til

Lov om støtte til voksenuddannelse

Kap. 1.

Formål og almindelige betingelser for voksenuddannelsesstøtte

§ 1. Loven har til formål at skabe økonomisk grundlag for, at voksne med kortvarig uddannelse kan deltage i almindelig og erhvervsrettet uddannelse i arbejdstiden.

§ 2. Uddannelsessøgende har ret til voksenuddannelsesstøtte når de

- 1) er i alderen 25 - 60 år,
- 2) er kortuddannede, jf. stk. 2,
- 3) har haft mindst ½ års beskæftigelse hos nuværende arbejdsgiver,
- 4) er optaget eller har opnået tilsagn om optagelse på en uddannelse eller et uddannelsesforløb efter § 4, og
- 5) er danske statsborgere eller i henhold til international overenskomst har ret til uddannelsesstøtte på lige fod med danske statsborgere.

Stk. 2. Kortuddannede ifølge § 2 stk. 1, nr. 2, er uddannelsessøgende, der har indtil

- 1) 7 - 8 års skolegang suppleret med en erhvervsrettet uddannelse eller uddannelses svarende hertil,
- 2) 9 års skolegang suppleret med 2 års erhvervsrettet uddannelse, eller en forældet erhvervsrettet uddannelse,
- 3) 10 års skolegang uden erhvervsrettet uddannelse.

Stk. 3. For uddannelsessøgende, der er i beskæftigelse som lønmodtagere, jf. stk. 1, nr. 3, er det yderligere en betingelse, at lønmodtageren træffer aftale med sin nuværende arbejdsgiver om orlov til deltagelse i uddannelse. Af-

talen skal indeholde nærmere vilkår, der sikrer den uddannelsessøgendes tilbagevenden til arbejdspladsen efter orlovperiodens udløb eller afbrydelse.

Stk. 4. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om betingelserne i stk. 1, nr. 1 - 5, og kan herunder i støttømæssig henseende ligestille personer med fremmed statsborgerskab med danske statsborgere.

§ 3. Uddannelsessøgende kan ikke få tildelt voksenuddannelsesstøtte, hvis de i uddannelsesperioden modtager statens uddannelsesstøtte, orlovsydelse eller anden lignende offentlig ydelse, der tilsigter at dække leveomkostninger, løn under sygdom eller barsel, ydelse efter lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel eller ydelser, der skal dække udgifter til aflønning af medhjælp i kursusperioden.

Stk. 2. Uddannelsessøgende kan ikke få tildelt voksenuddannelsesstøtte, hvis de har ret til at modtage arbejdsmarkedsuddannelsernes uddannelsesgodtgørelse.

Stk. 3. Uddannelsessøgende, der deltager i kurser på folkehøjskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler, kan modtage elevstøtte i henhold til bestemmelserne i lov om folkehøjskoler m.v. samtidig med voksenuddannelsesstøtte.

§ 4. De uddannelsessøgende tilrettelægger selv deres uddannelsesforløb og kan frit vælge blandt følgende almene og erhvervsrettede uddannelser og uddannelsesforløb tilrettelagt for voksne, bortset fra videregående uddannelser:

- 1) uddannelser som er oprettet ved eller i henhold til lov,

- 2) generelt kvalificerende uddannelsesforløb, der ikke er omfattet af nr. 1,
- 3) særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, der kombinerer uddannelseselementer fra nr. 1 og nr. 2.

Stk. 2. Af den samlede uddannelsestid på 40 uger, jf. § 5, stk. 2, kan højst 16 ugers uddannelse omregnet til heltid anvendes på generelt kvalificerende uddannelsesforløb efter stk. 1, nr. 2, eller på generelt kvalificerende uddannelseselementer i særligt tilrettelagte uddannelsesforløb efter stk. 1, nr. 3.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om godkendelse af uddannelsesforløb efter stk. 1, nr. 2 og 3, og om uddannelsestiden.

Kap. 2.

Voksenuddannelsesstøttens omfang, beregning, tildeling og bortfald

§ 5. Voksenuddannelsesstøtten gives som tilskud til dækning af den uddannelsessøgendes leveomkostninger for en periode, der svarer til den normerede uddannelsestid, dog højst svarende til den nedsatte arbejdstid.

Stk. 2. Voksenuddannelsesstøtten kan gives til uddannelse i sammenlagt mindst 1 uge og højst 40 uger på heltid eller tilsvarende længere på deltid. Den ugentlige uddannelsestid og nedsættelsen af arbejdstiden skal være på mindst 6 timer.

§ 6. Voksenuddannelsesstøtten til heltidsuddannelse udgør 2.634 kr. pr. uge (1. januar 1994) og reguleres svarende til arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb i henhold til § 47 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring. Ved deltidsuddannelse nedsættes voksenuddannelsesstøtten forholdsmæssigt.

Stk. 2. Voksenuddannelsesstøtte gives på baggrund af en beregnet ugentlig uddannelsestid, jf. § 4, stk. 3. Der kan dog ikke gives voksenuddannelsesstøtte for uddannelsestid, der overstiger den ugentlige nedsættelse af arbejdstiden.

Stk. 3. Nedsættelsen af arbejdstiden kan ikke overstige den uddannelsessøgendes gennemsnitlige arbejdstid de seneste 2 måneder forud for ansøgningen om voksenuddannelsesstøtte.

Stk. 4. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om voksenuddannelsesstøttens beregning og om tildeling af voksenuddannelsesstøtte under kortere afbrydelser af

undervisningen, der skyldes uddannelsesstedets forhold.

Stk. 5. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om udbetaling af voksenuddannelsesstøtte til arbejdsgivere, der yder løn til en medarbejder under uddannelse.

§ 7. Voksenuddannelsesstøtte gives efter et begrænset støttesystem (klippekort til voksenuddannelse) for den maksimale periode efter § 5, stk. 2.

Stk. 2. Perioder med voksenuddannelsesstøtte, der er modtaget for deltagelse i uddannelse efter de regler, der var gældende indtil 1. januar 1994, medregnes i den samlede ydelsesperiode.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om støttesystemet (klippekortet), herunder regler om beregningen efter stk. 2.

§ 8. Til uddannelsessøgende, der modtager voksenuddannelsesstøtte, yder staten tilskud til deltagerbetaling ved åben uddannelse med højst 25% af statstilskuddet til den pågældende uddannelse.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan bestemme, at staten yder tilskud til hel eller delvis dækning af deltagerbetaling ved anden uddannelse end åben uddannelse, for uddannelsessøgende der modtager voksenuddannelsesstøtte. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

§ 9. Det er en forudsætning for voksenuddannelsesstøtten, at den uddannelsessøgende har deltaget i uddannelsen og de dertil knyttede aktiviteter. Ophører den uddannelsessøgende i et planlagt uddannelsesforløb, bortfalder støtten for den resterende del af uddannelsesforløbet med udgangen af den uge, hvori den uddannelsessøgende ophørte.

Stk. 2. Undervisningsministeren fastsætter regler om ophør og om fravær fra uddannelsen på grund af sygdom og lignende og om dispensation fra den maksimale støtteperiode som følge heraf.

§ 10. Den modtagne voksenuddannelsesstøtte skal tilbagebetales, hvis betingelserne for støtte ikke er opfyldt, og den uddannelsessøgende vidste eller burde vide dette ved udbetalingen.

Kap. 3.

Øvrige bestemmelser

§ 11. Undervisningsministeren nedsætter et Voksenuddannelsesråd med deltagelse af de berørte organisationer og myndigheder, der skal rådgive ministeren i spørgsmål af betydning for lovens gennemførelse, herunder udtale sig om regler for uddannelser og uddannelsesforløb, der er støtteberettigede efter § 4, stk. 1, nr. 2 og 3, og § 8, stk. 2.

Stk. 2. Formanden og medlemmerne beskikkes af undervisningsministeren for en periode af 3 år. Undervisningsministeriet yder rådet sekretariatsbetjening.

§ 12. Undervisningsministeren fastsætter regler om lovens administration, herunder om ansøgning, tildeling, udbetaling og tilbagebetaling af voksenuddannelsesstøtten.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om midlertidig afbrydelse af tildeling af voksenuddannelsesstøtte til nye ansøgere, hvis ansøgningsmængden overstiger de bevilningsmæssige rammer for voksenuddannelsesstøtte.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan bestemme, at voksenuddannelsesstøtten administreres af Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte under Undervisningsministeriet, samt at de enkelte uddannelsesinstitutioner skal bistå Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte i forbindelse med støttens tildeling. I så fald kan afgørelser, der træffes af styrelsen, ikke indbringes for undervisningsministeren, jf. § 13.

Stk. 4. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om dokumentation for nedsat arbejdstid og for deltagelse i undervisningen, og om at ansøgere og arbejdsgivere skal give oplysninger, herunder personnumre, der er nødvendige for tildeling af voksenuddannelsesstøtten.

Stk. 5. Undervisningsministeren kan hos skattemyndighederne og andre offentlige myn-

digheder indhente oplysninger om den uddannelsessøgende, der er nødvendige for tildeling af voksenuddannelsesstøtte. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om adgangen til at indhente oplysningerne og kan herunder fastsætte, hvilke oplysninger der skal gives i elektronisk form. Undervisningsministeren kan bestemme, at oplysningerne kan indhentes af Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte.

§ 13. Afgørelser truffet af Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte om beregning, tildeling, udbetaling og tilbagebetaling af voksenuddannelsesstøtte kan inden 4 uger efter meddelelsen af afgørelsen indbringes for Ankenævnet for Uddannelsesstøtten af den, som afgørelsen vedrører. Ankenævnet træffer den endelige administrative afgørelse.

Stk. 2. Ankenævnet for Uddannelsesstøtten kan indtil 6 måneder efter meddelelsen af afgørelsen se bort fra overskridelse af fristen, når overskridelsen af særlige grunde er undskyldelig.

Kap. 4.

Ikrafttræden m.v.

§ 14. Loven træder i kraft den 1. januar 1994.

Stk. 2. Lov nr. 336 af 24. maj 1989 om voksenuddannelsesstøtte ophæves samtidig.

Stk. 3. De hidtil gældende regler finder fortsat anvendelse på voksenuddannelsesstøtte, der er tildelt før 1. januar 1994.

Stk. 4. Voksenuddannelsesrådet, der er nedsat i henhold til lov om voksenuddannelsesstøtte, fortsætter sin funktionsperiode indtil 31. december 1995.

Stk. 5. Regler, der er fastsat med hjemmel i den lov, der er nævnt i stk. 2, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat efter denne lov.

§ 15. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget indgår i regeringens samlede indsats for at gennemføre en voksen- og efteruddannelsesreform. Det er regeringens hensigt, at der gennem nye støtteordninger og orlovsmuligheder til selvvalgt uddannelse skal sættes på, at den kortest uddannede del af arbejdsstyrken får mulighed for at supplere deres kundskaber i arbejdstiden. Der gives mulighed for såvel kortere som længerevarende uddannelsesforløb.

Ifølge regeringsgrundlaget skal der gennemføres en kraftig forøgelse af voksen- og efteruddannelsesindsatsen i de kommende år. For at opfylde dette mål skal der inden år 2000 oprettes 60.000 ekstra uddannelsespladser, hvoraf 10.000 oprettes i 1994.

Det er imidlertid ikke tilstrækkeligt, at der oprettes flere uddannelsespladser. Det er lige så væsentligt at stimulere efterspørgslen efter uddannelsespladser blandt de grupper i befolkningen, der har det største behov for supplerende uddannelse.

Lovforslaget søger at tilgodese disse ønsker ved at skabe mere hensigtsmæssige rammer for kortuddannedes muligheder for støtte til deltagelse i selvvalgt uddannelse i arbejdstiden, der kan supplere deres almene og faglige kvalifikationer.

Lovforslaget lovfæster den praksis, der har udviklet sig omkring VUS-ordningen med hensyn til målgruppe, uddannelsesniveau, støttetid, uddannelses tilbud m.v.

VUS-loven har i praksis vist sig som et værdifuldt uddannelsespolitisk redskab i bestræbelserne på at opkvalificere gruppen af kortuddannede i beskæftigelse.

Med VUS-loven er det for første gang lykkedes at få tag i målgruppen af ufaglærte med kortvarig skolegang, der har det største uddannelsesmæssige efterslæb, og derfor det største behov for et kvalifikationsmæssigt løft.

De pædagogiske erfaringer, der er indhøstet med den hidtidige VUS-ordning, og de uddannelsespoli-

tiske landvindinger, ordningen har bibragt med henblik på de kortest uddannede, vil danne grundlaget for videreudviklingen af VUS.

Den frivillighed, der kendetegner den gældende ordning, skal videreføres. Det gælder først og fremmest frivilligheden med hensyn til uddannelsesvalg og den aftalebaserede orlov med ret til tilbagevendende.

VUS er et tilbud til såvel de uddannelsessøgende som til virksomhederne. Det samarbejde, der er en forudsætning for etablering af uddannelsesaftalerne, er medvirkende årsag til ordningens gennemslagskraft og for den tilfredshed med VUS-ordningen, der er så udbredt blandt brugerne - de uddannelsessøgende, arbejdsgiverne og deres organisationer.

Erfaringerne viser, at det på mange meget forskelligartede arbejdspladser kan lade sig gøre at tale sig til rette om uddannelsesorlov.

Det har ligeledes vist sig at være et vigtigt princip at give den enkelte størst mulig indflydelse på uddannelsesvalget, fordi det er den uddannelsessøgende, der selv er bedst til at formulere sine behov og forudsætninger for fortsat uddannelse. Erfaringerne fra VUS-ordningen viser, at de uddannelsessøgende klart har levet op til tilliden.

Som et yderligere incitament til understøttelse af de uddannelsessøgendes frie uddannelsesvalg foreslås det, at finansieringen af voksenuddannelsesstøtten knyttes til objektive kriterier, gennemskuelige for den enkelte. Voksenuddannelsesstøtten bliver således en ret for den uddannelsessøgende, inden for rammer af stuet i loven, i lighed med ydelserne i henhold til lovforslaget om orlov.

Ideen om at sætte på de brede almene og folkeoplysende elementer i undervisningen har ligeledes vist sin styrke og berettigelse.

Lovforslaget viderefører således på en lang række væsentlige punkter de gældende principper og regler fra den eksisterende VUS-ordning for kortuddanne-

de, herunder støttesatsen svarende til arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb.

Med lovforslaget ønsker regeringen herudover en omlægning af støtteperioden fra 16 uger til 40 uger med fortsat mulighed for fleksibel tilrettelæggelse som heltids- eller deltidsundervisning.

Forslaget om omlægningen af støtteperioden betyder imidlertid ikke, at den reelle uddannelsesetid udvides, idet den nuværende 16 ugers støtteperiode kan gentages i princippet ubegrænset hvert andet år. I modsætning hertil skal de 40 ugers støtteperiode ikke kunne gentages.

Omlægningen af støtteperioden skal forbedre mulighederne for at gennemføre samlede længerevarende forløb af kompetencegivende erhvervsrettede og almene uddannelser. Forslaget må i denne forbindelse ses i sammenhæng med ændringsforslaget til det fremsatte forslag om åben uddannelse. Ændringen gør det muligt at udbyde enkeltfag og kombinationer af enkeltfag, eventuelt med korte kurser i almen voksenuddannelse og anden undervisning på heltid i særligt tilrettelagte forløb af op til 40 ugers varighed. Ligeledes vil eksisterende deltidsuddannelser kunne udbydes på heltid inden for 40 uger.

Herved tilgodeses et behov for at kunne deltage i først og fremmest længerevarende uddannelsesforløb, sammensat af almene og erhvervsrettede elementer, der giver anerkendt studie- og/eller erhvervskompetence.

Regeringen lægger ligeledes vægt på, at voksenuddannelsesstøtten (VUS) tildeles efter objektive kriterier inden for en ramme, der fastsættes på de årlige finanslove.

Hvis ansøgningsmængden mod forventning skulle overstige denne ramme, standser undervisningsministeren midlertidigt tildeling af VUS til nye ansøgere.

Lovforslaget forudsætter imidlertid, at der over tid er balance mellem efterspørgslen efter og bevillingen til VUS. Undervisningsministeren vil tilstræbe, at de kortuddannedes efterspørgsel efter VUS kan sikres imødekommet på de årlige finanslove eller, om nødvendigt, ved stramning af VUS-lovens tildelingskriterier.

Endelig åbnes der mulighed for at finansiere VUS-kursisternes deltagerbetaling ved deltagelse i åben uddannelse og visse andre former for uddannelse.

Uddannelse og jobrotation.

Lovforslaget viderefører ikke refusionsordningen vedrørende uddannelse og jobrotation for privatansatte, der foreslås ophævet med virkning fra den 31. december 1993 samtidig med ikrafttræden af den samlede orlovsreform.

Regeringen lægger vægt på, at bestræbelserne på at fremme uddannelse og jobrotation, f.eks. ved at kombinere VUS med løntilskud m.v. til ledige, videreføres inden for rammerne af en aktiv, behovsorienteret arbejdsmarkedsindsats og kommunernes beskæftigelsesindsats.

Som erstatningsarbejdskraft for en uddannelsessøgende vil der kunne ansættes en ledig, der f.eks. kan være en ledig i jobtræning med løntilskud.

Arbejdsformidlingen vil som led i aftalen om jobrotation kunne tilbyde, at erstatningsarbejdskraften er oplært, inden arbejdet påbegyndes.

Den hidtidige VUS-ordning.

Lov om voksenuddannelsesstøtte (VUS), der skaber økonomisk mulighed for, at voksne med kortvarig skolegang og erhvervsuddannelse kan supplere deres kundskaber i arbejdstiden, trådte i kraft den 1. oktober 1989 som en landsdækkende forsøgsordning. VUS-loven er optrykt som bilag til lovforslaget.

Som led i aftalen om aktivering af ledige, indgæet den 8. maj 1992 mellem den daværende regering og en række forligspartier, blev VUS-ordningen for kortuddannede permanentgjort.

Samtidig udvidedes VUS-loven med virkning fra 1. juli 1992 med uddannelse og jobrotation for privatansatte. Lovrevisionen, der indgik som en del af den lovpakke, der midlertidigt indfører orlovsordninger til uddannelse og børnepasning, giver mulighed for refusion til private arbejdsgivere, der ansætter en dagpengeberettiget ledig som afløser for en medarbejder under uddannelse. Bestemmelserne om uddannelse og jobrotation blev justeret i april 1993 som et resultat af finanslovsforliget 1993.

Den gældende lov om voksenuddannelsesstøtte for kortuddannede omfatter ca. 900.000 støtteberettigede. Hidtil har omkring 25.000 ansøgt om VUS, hvoraf 21.000 har fået tilsagn om støtte. VUS-ordningen omfatter beskæftigede mellem 25 og 60 år med kort uddannelse, såvel lønmodtagere som selvstændigt erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller. Støttesatsen svarer til højeste dagpengebeløb, og støtteperioden er 16 uger, der kan gentages efter 2 år.

Ændringer i forhold til den eksisterende VUS for kortuddannede.

I forhold til den nuværende VUS-ordning medfører lovforslaget følgende ændringer:

- Den maksimale støtteperiode afgrænses til sammenlagt 40 uger.
- VUS tildeles efter objektive kriterier fastsat i loven, hvorved støtten, inden for rammer fastsat på

finanslovene, bliver en ret for de uddannelsessøgende, der optages på uddannelser, der er omfattet af ordningen.

- Der åbnes mulighed for statsfinansiering af deltagerbetalingen ved deltagelse i uddannelse udbudt som åben uddannelse samt visse andre relevante undervisningstilbud.
- Der sikres de uddannelsessøgende tilbagegang efter orlov.
- Refusionsordningen til private arbejdsgivere i forbindelse med uddannelse og jobrotation bortfalder.
- Administrationen overføres til Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte.

Uddannelsestilbudene.

Det er fortsat VUS-ordningens bærende ide, at deltagerne frit skal kunne vælge den undervisning og uddannelse, der bedst stemmer med den pågældendes ønsker og behov.

En bred vifte af de eksisterende offentlige og private almene, folkeoplysende og erhvervsrettede undervisnings- og uddannelsestilbud vil som hidtil stå til rådighed for de uddannelsessøgende.

Umiddelbart støtteberettigende er offentligt godkendte uddannelser oprettet ved lov eller i henhold til lov, herunder daghøjskolernes og folkehøjskolernes undervisningstilbud.

Der kan ligeledes som i den gældende VUS-ordning ydes uddannelsesstøtte til deltagelse i særligt tilrettelagte, generelt kvalificerende undervisningstilbud samt til uddannelsesforløb, der kombinerer de offentligt godkendte uddannelser med de særligt tilrettelagte uddannelsesforløb.

Støtteperioden for deltagelse i de utraditionelle, ikke offentligt godkendte undervisningstilbud kan dog ikke overstige 16 uger, omregnet til heltid.

Der skal fortsat være mulighed for at deltage i såvel individuelt valgte kurser som kursusvirksomhed tilrettelagt kollektivt for grupper af medarbejdere beskæftigede ved een eller flere virksomheder eller inden for en bestemt branche.

Private og offentlige virksomheders interne efter- og videreuddannelseskurser er som hidtil ikke omfattet af VUS-ordningen. Det samme gælder arbejdsgiversammenslutningers og fagbevægelsens interne kursusvirksomhed, der skal kvalificere deltagerne til organisatorisk arbejde m.v.

På grund af muligheden for en samlet støtteperiode på indtil 40 uger samler interessen sig i særlig grad om de nye muligheder for deltagelse i længerevarende erhvervsrettede og almene uddannelsestilbud.

Det kan f.eks. være voksertilrettelagte dele af ungdomsuddannelserne, der giver voksne med erhvervs erfaring mulighed for at gennemføre kompetencegivende uddannelsesforløb eventuelt som led i en uddannelse i henhold til lov om erhvervsuddannelser.

Hertil kommer muligheden for at gennemføre længerevarende undervisningsforløb ved voksenuddannelsescentrenes almene voksenuddannelse på grundlæggende niveau og på hf-niveau samt folkehøjskolernes og daghøjskolernes længerevarende kurser.

Muligheden for at splitte undervisningen op i kortere perioder fordelt over en længere årrække er samtidig tilstedet.

Hertil kommer den enkeltes mulighed for fleksibel tilrettelæggelse af eget uddannelsesforløb som deltidsuddannelse nogle få timer eller dage om ugen med tilsvarende nedsat arbejdstid.

Der lægges fortsat vægt på udvikling af kursusformer, der kombinerer almene, folkeoplysende og erhvervsrettede elementer i nye tilrettelæggelsesformer, der i særlig grad appellerer til de kortest uddannede i arbejdsstyrken.

Det er tanken, at amtskommunerne fortsat skal medvirke til sikring af et bredt udbud af almene, folkeoplysende og erhvervsrettede uddannelsestilbud, der er relevante for de uddannelsessøgende.

Udbygning af åben uddannelse.

Regeringens samlede voksen- og efteruddannelsesreform, herunder forslaget om udbygning af VUS-ordningen, medfører et øget behov for erhvervsrettede enkeltfag og fuldtidsuddannelser af længere varighed.

For at tilgodese dette behov vil der blive stillet forslag om ændring af reglerne om åben uddannelse, der i dag kun kan udbydes på deltid.

Der vil derfor blive afgivet et ændringsforslag til det fremsatte lovforslag om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse m.v.) (L 170). Forslaget vil indebære en ændret fastlæggelse af området for åben uddannelse med nye muligheder for at udbyde enkeltfag og kombinationer af enkeltfag, eventuelt med korte kurser, almen voksenuddannelse og anden undervisning, på heltid i særligt tilrettelagte uddannelsesforløb af op til et års varighed med tilskud. Også eksisterende deltidsuddannelser kan udbydes på heltid inden for denne tidsramme.

Administrative og økonomiske konsekvenser.

Med den foreslåede ændring af reglerne bliver der tale om tildeling af VUS efter objektive kriterier, hvor alle, der opfylder betingelserne i lov og be-

F. t. l. om voksenuddannelse

kendtgørelse, får ret til støtte inden for rammerne af finanslovbevillingen. Samtidig er antallet af uddannelsesinstitutioner, der er aktuelle i denne sammenhæng, blevet større, og der må i de kommende år forventes en stigning i antallet af ansøgninger. Tilskudtildelingen baseres således på objektive kriterier og kan yderligere understøttes edb-mæssigt. Som konsekvens heraf foreslås det også, at afgørelser om tildeling, beregning, udbetaling og tilbagebetaling af voksenuddannelsesstøtte skal kunne indbringes for Ankenævnet for Uddannelsesstøtten på linie med, hvad der gælder for afgørelser om statens uddannelsesstøtte.

Den individbaserede administration af et stort antal ansøgninger og de objektive tilskudskriterier gør det nærliggende at placere administrationen uden for Undervisningsministeriets departement.

Hertil kommer et behov for at samle VUS-ordningens administration under een central myndighed.

Da Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte varetager tilsvarende opgaver med hensyn til beregning og udbetaling af statens uddannelsesstøtte, og da styrelsen således har erfaringer med edb-understøttet behandling af et stort antal sager, synes det nærliggende at placere VUS-administrationen hos Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte.

Hertil kommer, at styrelsen har adgang til at trække på andre offentlige registre og erfaring med vejledning af og samarbejde med uddannelsesinstitutionerne, herunder institutioner, der vil udbyde uddannelser til VUS-kursister, jf. det allerede fremsatte forslag til en ny lov om åben uddannelse.

Til varetagelse af de nye opgaver skal styrelsen udvikle et nyt edb-system og etablere et nyt telefon-system. Udgifterne til udvikling og etablering af disse systemer skønnes at udgøre 2,5 mio. kr. Udgifterne vil falde i 1993 og 1994.

De årlige administrationsudgifter udgør 3,6 mio. kr., hvoraf 2,8 mio. kr. er lønsom.

Undervisningsministeriets opgaver med hensyn til godkendelse af ansøgninger og refusion af amternes udlæg bortfalder, således at frigjorte ressourcer på 770.000 kr., heraf 550.000 kr. som lønsom, kan overføres til Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte.

Undervisningsministeriets opgaver vil herefter være regelfastsættelse, godkendelse af støtteberettigede undervisningstilbud og betjening af Voksenuddannelsesrådet, ligesom ministeriet generelt skal følge ordningen. Disse opgaver varetages inden for bevillingen afsat til ministeriets afdelinger (§ 20.11.01).

Herudover skal der anvendes 1 mio.kr. i 1993 og 1,5 mio.kr. årligt i årene 1994 til 1997 til information og evaluering af støtteordningen.

Siden 1990 har anvendelsen af VUS-ordningen udviklet sig således:

	1990	1991	1992	1993
VUS mio. kr.	25	62	134	250
Tilsagn, pers.	2.000	5.000	8.200	15.000
Helårs udd.plads.	200	485	1.020	1.800

Tallene for 1993 er skønnede. Pr. 15. maj 1993 var der tildelt VUS for 100 mio.kr. til ca. 6.000 VUS-kursister.

VUS-ordningen omfatter en målgruppe på ca. 900.000 personer, der har mulighed for støtte i 16 uger inden for en 2-årsperiode. Efter to år kan der påny tildeles VUS i 16 uger for en ny 2-årsperiode, og adgangen til gentagelse af 16-ugers perioden er ifølge de gældende regler ikke begrænset. I 1993 forventes udbetalt 250 mio.kr. svarende til VUS til 1.800 helårspersoner, der gør brug af et tilsvarende antal uddannelsespladser.

På finansloven for 1993 er afsat en bevilling til VUS på 200 mio.kr., mens 50 mio.kr. dækkes ved brug af genbevillinger. For BO-året 1994 er afsat 200 mio.kr., hvortil kommer genbevillinger på 50 mio.kr. For 1995 er afsat 200 mio.kr.

Muligheden for en samlet støtteperiode på indtil 40 uger og tilvejebringelsen af nye relevante uddannelsesstilbud gennem særligt tilrettelagte voksenforløb bl.a. under åben uddannelse forventes at ville medføre en gradvis, forøget vækst i VUS-ordningen til størrelsesordenen 375 mio.kr. i 1994 svarende til 2.700 helårspladser og 500 mio.kr. i 1995 svarende til 3.600 helårspladser, idet det må forventes, at der vil gå nogen tid, før nyordningen slår fuldt igennem.

Det samlede forslag forventes således at ville medføre merudgifter til uddannelsesstøtte på 125 mio.kr. i 1994 og 300 mio.kr. i 1995.

Merudgifter som følge af forslaget (mio.kr.)

	1993	1994	1995
Udd.støtte		125,0	300,0
Inf. og Evaluering	1,0	1,5	1,5
Administration		2,8	2,8
EDB-udvikling m.m.	2,5		

Udvidelse af uddannelseskapaciteten på i alt 1.800 uddannelsespladser etableres inden for de 10.000 ekstra pladser til voksen- og efteruddannelse.

Det må imidlertid antages, at udgifterne til VUS i væsentligt omfang vil blive modsvaret af besparelser på dagpenge og kontanthjælp som følge af ansættelse af ledige som vikarer for medarbejdere under uddannelse. Hertil kommer, at mange virksomheder udnytter muligheden for at sende medarbejdere på uddannelse med VUS frem for at hjemsende dem til forsørgelse på arbejdsløshedsdagpenge eller bistandshjælp.

Den samlede støtteperiode på indtil 40 uger og den nye mulighed for at give tilskud til behovsorienteret genoptræning af ledige, der afløser fastansatte under uddannelse i henhold til det af arbejdsministeren fremsatte lovforslag om en aktiv arbejdsmarkedspolitik (L 272), må forventes at ville få en væsentlig indflydelse på genbeskæftigelseseffekten.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til formålsbestemmelsen i § 1 i den nuværende lov om voksenuddannelsesstøtte.

Til § 2.

ad stk. 1.

Bestemmelsen opregner betingelserne for at opnå ret til voksenuddannelsesstøtte.

Som hidtil henvender VUS sig til personer med kort uddannelse i alderen 25 - 60 år, der er i beskæftigelse som lønmodtagere, selvstændigt erhvervsdrivende eller medarbejdende ægtefæller, der deltager i uddannelse i arbejdstiden.

ad nr. 1.

Uddannelsessøgende skal være fyldt 25 år ved kursusstart. Personer, der har påbegyndt et uddannelsesforløb før det fyldte 61. år, vil kunne færdiggøre forløbet med voksenuddannelsesstøtte.

ad nr. 3.

Den gældende bestemmelse om 6 måneders forudgående beskæftigelse videreføres. For at lette deltidsbeskæftigedes adgang til VUS stilles der ikke længere krav om, at de 6 måneders forudgående beskæftigelse skal svare til fuldtidsbeskæftigelse.

ad nr. 4.

Det er også i dag en betingelse for voksenuddannelsesstøtte, at uddannelsen er støtteberettigende.

ad nr. 5.

Bestemmelsen svarer til den tilsvarende bestemmelse i lov om statens uddannelsesstøtte.

ad stk. 2.

Bestemmelsen fastlægger det støtteberettigende uddannelsesniveau, der svarer til de gældende regler. Undervisningsministeren fastsætter i henhold til stk. 4 nærmere regler om voksenuddannelsesstøtte til uddannelsessøgende med en forældet uddannelse, jf. nr. 2.

ad stk. 3.

VUS-ordningen er et tilbud til såvel uddannelsessøgende som arbejdspladserne.

I bestemmelsen præciseres det hidtidige princip om, at frihed for lønmodtagere til deltagelse i undervisning i arbejdstiden er baseret på frivillig aftale mellem medarbejderen og arbejdsgiveren.

Det præciseres endvidere, hvad der er den overvejende praksis idag, at orlovsaftalen skal indeholde vilkår for medarbejderens tilbagevenden til arbejdspladsen efter orlov.

Bliver en uddannelsessøgende afskediget under et kursusforløb med voksenuddannelsesstøtte, kan uddannelsesforløbet færdiggøres med støtte.

Til § 3.

Bestemmelsen svarer til de gældende regler.

Voksenuddannelsesstøtte til uddannelsessøgende ved kurser på folkehøjskoler, husholdningsskoler m.v. er som i den gældende VUS-lov uafhængig af, om de uddannelsessøgende samtidig modtager elevstøtte i henhold til reglerne i lov om folkehøjskoler m.v.

Personer, der har modtaget voksenuddannelsesstøtte, afskæres ikke fra adgang til orlov i henhold til forslag til lov om orlov (L 273).

Til § 4.

Bestemmelsen afgrænser de uddannelses- og undervisningstilbud, der berettiger til voksenuddannelsesstøtte.

Ikke mindst på baggrund af muligheden for en samlet støtteperiode på i alt 40 uger foreslås som hovedregel, at uddannelserne er offentligt godkendte, oprettet ved eller i henhold til lov, så man sikrer sig, at uddannelserne giver anerkendt erhvervs- og/eller studiekompetence.

Med de undtagelser, der fremgår af stk. 1, nr. 2 og 3, vil de støtteberettigende uddannelser derfor især være offentligt godkendte uddannelser inden for lov

om åben uddannelse, almen voksenuddannelse, alment gymnasiale uddannelser, folkehøjskoler og daghøjskoler.

De videregående uddannelser, der ikke giver ret til støtte i henhold til lovforslaget, giver mulighed for statens uddannelsesstøtte. Det forudsættes, at de uddannelsessøgende opfylder de sædvanlige adgangskrav til de forskellige uddannelser.

ad stk. 1, nr. 2.

Bestemmelsen skal sikre en videreførelse af det hidtidige frie, brede uddannelsesudbud i VUS-loven. Oplysningsforbund og andre private kursusudbydere vil fortsat kunne gennemføre særligt tilrettelagte forløb med et generelt kvalificerende alment, folkeoplysende og erhvervsrettet indhold for deltagere med voksenuddannelsesstøtte.

Bestemmelsen om, at de ikke offentligt godkendte kurser skal være generelt kvalificerende, skal videreføre den hidtidige praksis for VUS, der udelukker støtte til virksomhedsinterne efter- og videreuddannelseskurser, der alene har til formål at kvalificere medarbejdere eller indehavere i forhold, der specifikt vedrører virksomhedens egen drift og produktion.

ad stk. 1, nr. 3.

Bestemmelsen åbner mulighed for støtte ved deltagelse i længerevarende uddannelsesforløb, der kan sammensættes af såvel offentligt godkendte som ikke offentligt godkendte almene og erhvervsrettede elementer.

Uddannelsesforløbene kan kombinere elementer af allerede kendte uddannelsesforløb med nye særligt tilrettelagte undervisningstilbud byggende på bl.a. modellen for anvendelse af den særlige voksenuddannelsespulje på 146 mio.kr. i 1993 med henblik på at styrke den almene voksenuddannelse m.v.

ad stk. 2.

16 uger af den samlede støtteperiode på 40 uger kan anvendes til deltagelse i ikke offentligt godkendte uddannelsesforløb og kurser.

De frie 16 uger kan enten gennemføres som selvstændige forløb, jf. stk. 1, nr. 2, eller som del af særligt tilrettelagte uddannelsesforløb tilrettelagt i tilknytning til godkendte uddannelser, jf. stk. 1, nr. 3.

ad stk. 3.

Undervisningsministeren bemyndiges til, i lighed med hvad der er gældende idag, at fastsætte regler om godkendelse af uddannelsesforløb eller dele af uddannelsesforløb, der ikke i forvejen er offentligt

godkendte, og om uddannelsesstøtten, for derved at tilgodese behovet for forberedelsestid til uddannelsen.

Til § 5.

ad stk. 1.

Bestemmelsen svarer til de gældende VUS-regler om, at voksenuddannelsesstøtten gives til dækning af leveomkostningerne som kompensation for indtægtstab som følge af den nedsatte arbejdstid ved deltagelse i uddannelsen.

ad stk. 2.

Bestemmelsen afgrænser den hidtidige støtteperiode for VUS fra flere 16 ugers forløb til sammenlagt 40 uger. Der er ikke som i den gældende VUS-lov fastsat en tidsmæssig grænse for undervisningens afvikling.

Undervisningen kan som i dag gennemføres i et samlet forløb eller flere kortere forløb f.eks. således, at der gennemføres nogle ugers undervisning ad gangen, hvorved VUS kan strækkes over en længere årrække.

Til § 6.

Bestemmelsen viderefører den gældende sats for voksenuddannelsesstøtte.

ad stk. 2 og 3.

VUS gives med udgangspunkt i den normerede uddannelsesstid. Voksenuddannelsesstøtten beregnes i forhold til nedsættelse af den uddannelsessøgendes arbejdstid som følge af uddannelsen. Den beregnede støttetid kan hverken overstige uddannelsesstiden eller nedsættelsen af arbejdstiden.

Støtten reguleres i forhold til den uddannelsessøgendes gennemsnitlige arbejdstid de seneste 2 måneder forud for ansøgningsstidspunktet.

ad stk. 4.

De gældende regler om, at der kan gives voksenuddannelsesstøtte under kortere afbrydelser af undervisningen fra uddannelsesstedets side i forbindelse med jul, påske og andre helligdage, tænkes videreført.

ad stk. 5.

Efter de gældende regler udbetales VUS til arbejdsgivere, der yder løn til medarbejderen under uddannelsen.

Til § 7.

Tildeling af VUS baseres ligesom statens uddannelsesstøtte på et klippekortsystem, således at klippekortet omfatter et samlet maksimalt antal klip (40) omregnet i støtteuger til fuldtidssats, der også kan anvendes til deltidsuddannelse.

Tidligere modtaget VUS modregnes i den VUS, der tilkendes efter dette lovforslag efter nærmere regler fastsat af undervisningsministeren.

Til § 8.

ad stk. 1.

Bestemmelsen skal sikre, at kortuddannede, som modtager voksenuddannelsesstøtte, også får tilskud til dækning af deltagerbetalingen på åben uddannelse.

Der foreslås et loft på tilskuddet til dækning af deltagerbetalingen på 25% af taxametertilskuddet. Uddannelsesinstitutionerne fastsætter selv deltagerbetalingen, og et tilskud uden en maximal grænse kunne tænkes at påvirke fastsættelsen af deltagerbetalingen, ud over hvad der er omkostningsmæssig dækning for, såvel som åbne for en utilsigtet standard. Loftet på 25% svarer beregningsmæssigt til, at staten gennem taxametertilskuddet dækker omkring 80% af omkostningerne, og at deltagerne gennem betalingen dækker 20% af omkostningerne (25% af 80%), hvilket var forudsætningen for det første år efter vedtagelsen i 1988 af den eksisterende lov om åben uddannelse.

ad stk. 2.

Der kan også være behov for støtte til VUS-kursisternes deltagerbetaling på f.eks. daghøjskoler, især i tilfælde hvor kurset ikke er offentligt medfinansieret.

Endelig kan der være behov for støtte ved den frie undervisningsdel, hvor der ikke er anden offentlig finansiering af undervisningen. Hidtil er en væsentlig del af denne undervisning blevet betalt af arbejdsgiverne, men undervisningsministeren vil efter rådgivning fra Voksenuddannelsesrådet, jf. § 11, kunne beslutte at yde støtte til undervisningsudgifterne ved kurser på nye indsatsområder til fortsat udvikling af voksenuddannelsernes form, indhold og pædagogik.

Til § 9.

ad stk. 1.

Bestemmelsen svarer til de gældende regler.

ad stk. 2.

Undervisningsministeren fastsætter regler om opmærksomhed der skyldes, at den uddannelsessøgende ikke overholder de gældende regler om mødepligt, samt om fravær på grund af sygdom, barsel m.v.

Til § 10.

Bestemmelsen svarer til dansk rets almindelige regler om tilbagesøgning.

Til § 11.

Voksenuddannelsesrådet, nedsat i henhold til den gældende lov om voksenuddannelsesstøtte, foreslås videreført.

Bestemmelsen svarer til indholdet i VUS-lovens § 8, stk. 1, med den tilføjelse, at rådet skal udtale sig om retningslinier for støtteberettigende uddannelses- og undervisningstilbud.

Til § 12.

ad stk. 2.

Hvis ansøgningsmængden overstiger den bevilingsmæssige ramme for voksenuddannelsesstøtten, standser undervisningsministeren midlertidigt tildeling af VUS til nye ansøgere. Ansøgninger, der afslås, fordi bevillingen er opbrugt, betragtes som bortfaldet.

ad stk. 3.

Administrationen af loven om voksenuddannelsesstøtte varetages af Undervisningsministeriets Folkeoplysningsafdeling. Bestemmelsen bemyndiger undervisningsministeren til at overføre administrationen til Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte. Dette gælder også udbetalingen af støtte, der i dag varetages af amtskommunerne.

Med forslaget om udbygningen af VUS anses det for mere hensigtsmæssigt at flytte VUS-administrationen fra Undervisningsministeriets departement til Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte, der har stor administrativ erfaring i at behandle store sagsmængder med edb-system, der kan understøtte sagsbehandlingen. Hertil kommer behovet for at placere VUS-administrationen hos én central myndighed. Der henvises til de almindelige bemærkninger.

ad stk. 4.

Bestemmelsen giver undervisningsministeren mulighed for at fastsætte regler for, hvorledes nedsat arbejdstid i forbindelse med uddannelsesdeltagelse og for deltagelse i undervisningen skal dokumente-

res. For lønmodtagere er det i dag arbejdsgiveren, der ved at attestere fraværet fra arbejdet som led i uddannelsen dokumenterer den nedsatte arbejdstid. Denne praksis agtes videreført.

Det præciseres, at der kan stilles krav om opgivelse af personnumre som led i VUS-ordningens administration.

ad stk. 5.

Bestemmelsen svarer til bestemmelserne i Lov om Statens Uddannelsesstøtte om adgangen til at indhente oplysninger hos andre offentlige myndigheder.

Til § 13.

Der har ikke hidtil været fastsat bestemmelser om klageadgang i forbindelse med voksenuddannelsesstøtteordningen.

Bestemmelsen indfører en klageadgang for VUS-modtagere, der i lighed med modtagere af statens uddannelsesstøtte kan indbringe afgørelser truffet af Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte for Ankenævnet for Uddannelsesstøtten inden 4 uger efter meddelelsen af afgørelsen, jf. § 25 i bekendtgørelse nr. 621 af 10. juli 1992 af lov om Statens Uddannelsesstøtte.

ad stk. 2.

Svarer til den tilsvarende bestemmelse i lov om Statens Uddannelsesstøtte § 25, stk. 2.

Til § 14.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 1994. Den gældende lov ophæves samtidig og i forbindelse hermed også reglerne om uddannelse og jobrotation for privatansatte, der blev indført ved en ændring af VUS-loven den 24. juni 1992 og udvidet i april 1993.

Lov om voksenuddannelsesstøtte

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Formål og almindelige betingelser

§ 1. Loven har til formål gennem tildeling af støtte til voksenuddannelse at skabe økonomisk grundlag for, at voksne med kortvarig uddannelse får mulighed for at deltage i undervisning i arbejdstiden.

§ 2. Kulturministeren kan yde støtte til deltagelse i almindelig eller erhvervsrettet voksenundervisning i arbejdstiden til personer, der

- 1) er lønmodtagere eller har anden erhvervsindtægt end lønindtægt,
- 2) har haft mindst 1/2 års beskæftigelse på fuld tid eller dertil svarende deltid hos nuværende arbejdsgiver,
- 3) er i alderen 25 - 60 år,
- 4) har en kortvarig skoleuddannelse og
- 5) har en kortvarig eller ingen erhvervsuddannelse.

Stk. 2. Kulturministeren kan fastsætte regler om prioritering af ansøgerne.

Stk. 3. Kulturministeren fastsætter regler for opgørelsen af beskæftigelsestiden for personer med anden erhvervsindtægt end lønindtægt.

Stk. 4. Kulturministeren fastsætter efter forhandling med arbejdsministeren og undervisnings- og forskningsministeren regler om, hvilke undervisnings- og uddannelsesstilbud der er omfattet af støtteordningen.

§ 3. Uddannelsesstøtten ydes som kompensation for det indtægtstab, den uddannelsessøgende har ved at deltage i undervisning i arbejdstiden. Modtager den uddannelsessøgende løn under uddannelsesforløbet, ydes støtten til arbejdsgiveren. Støtten svarer til højeste sats

for arbejdsløshedsdagpenge. For deltidsundervisning nedsættes støtten forholdsmæssigt.

Stk. 2. Voksenuddannelsesstøtte kan ikke ydes til personer, der i uddannelsesperioden modtager uddannelsesydelse, iværksætterydelse, Statens Uddannelsesstøtte eller anden lignende offentlig ydelse.

Stk. 3. Uanset bestemmelsen i stk. 2 kan deltagere i kurser på folkehøjskoler, husholdningsskoler og landbrugsskoler modtage elevstøtte i henhold til reglerne i lov om folkehøjskoler, landbrugsskoler, husholdningsskoler og efterskoler.

§ 4. Uddannelsesstøtte kan ydes i sammenlagt mindst 1 uge og højst 16 uger på fuld tid eller dertil svarende deltid til deltagelse i undervisnings- og uddannelsesforløb, der afvikles inden for en periode på 2 år.

Stk. 2. Støtten ydes til fravær i forbindelse med deltagelse i mindst 6 undervisningstimer om ugen.

Stk. 3. Kulturministeren kan fastsætte regler om, at der ydes støtte til forberedelse i forbindelse med undervisning.

Stk. 4. Det er en forudsætning for modtagelse af uddannelsesstøtte, at deltageren følger undervisningen, medmindre den pågældende har haft lovligt forfald. Ophører deltagelse i uddannelsesforløbet, bortfalder retten til støtte for den resterende del af undervisningsperioden.

Stk. 5. Den, der mod bedre vidende uberettiget har modtaget uddannelsesstøtte, skal tilbagebetale beløbet.

Stk. 6. Når særlige forhold taler derfor, kan kulturministeren fravige bestemmelsen i stk. 5.

§ 5. Lovens bestemmelser kan ikke fraviges ved aftale til skade for den uddannelsessøgende.

Administration

§ 6. Kulturministeren kan fastsætte regler om lovens administration, herunder om ansøgning, tildeling og udbetaling af uddannelsesstøtten. Ministeren kan som led heri fastsætte regler om, at arbejdsgiveren skal foretage udbetaling af uddannelsesstøtte til lønmodtagere.

Stk. 2. Kulturministeren kan fastsætte regler om, at ansøgere, arbejdsgivere eller offentlige myndigheder skal afgive oplysninger, der er nødvendige for tildeling af uddannelsesstøtte.

§ 7. Kulturministeren kan bemyndige Direktoratet for Folkeoplysning, Frie Grundskoler m.v. til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 2. Kulturministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder om, at afgørelser ikke skal kunne indbringes for ministeren.

§ 8. Kulturministeren nedsætter et voksenuddannelsesråd, der skal rådgive ministeren om arbejdsmarkeds- og uddannelsespolitiske spørgsmål af væsentlig betydning for lovens

gennemførelse. Rådet beskikkes for en periode af 3 år.

Stk. 2. Rådets formand udpeges af kulturministeren. Rådets øvrige medlemmer udpeges af kulturministeren efter indstilling fra: Landsorganisationen i Danmark, Dansk Arbejdsgiverforening, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Dansk Folkeoplysnings Samråd, De danske Landboforeninger, Danske Husmandsforeninger, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, Håndværksrådet, Butikshandlens Fællesråd, Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforening i Danmark. Endvidere udpeger arbejdsministeren og kulturministeren hver 2 medlemmer og finansministeren, undervisnings- og forskningsministeren og socialministeren hver 1 medlem til rådet. Kulturministeren kan supplere rådet med indtil 4 personligt udpegede medlemmer.

Ikrafttræden m.v.

§ 9. Loven træder i kraft den 1. oktober 1989.

Stk. 2. Kulturministeren fremsætter forslag for Folketinget om revision af loven senest i folketingsåret 1991-92.

§ 10. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Givet på Christiansborg Slot, den 24. maj 1989

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Ole Vig Jensen